

editorial

Polítiques regressives

Després de més de tres anys de polítiques conservadores per part del Govern del PP a les nostres Illes, podem constatar polítiques regressives, especialment en l'àmbit de la conservació del territori tot i la forta contestació social; en l'àmbit cultural i lingüístic, amb polítiques actives en contra de la llengua catalana, tant a l'àmbit social com a l'escolar, pseudoelecció de llengua a educació infantil, atorgament inadequat d'una certificació de nivell B de català en acabar l'ESO, tot i que des de l'STEI-i i el professorat del departament de Català vàrem aconseguir aturar la concessió aberrant del nivell C, i ara, la pretensió de disminució del mínim de l'ensenyament en català a través del que volen mal anomenar decret de trilingüisme, que ha tengut una altra forta contestació del món universitari, cultural, sindical i de la comunitat educativa. Un exemple clar és el desenvolupament d'un model de televisió que no garanteix el pluralisme informatiu democràtic i malmena i menysprea la llengua pròpia d'aquesta terra, quan un dels objectius principals d'una televisió pública autonòmica hauria d'intentar aconseguir precisament el contrari.

En l'àmbit social no hi ha polítiques actives per a la integració cultural i social dels immigrants; això sí, es crea una conselleria d'immigració sense més competència que fer clientelisme; en l'àmbit de les polítiques socials, laborals i educatives ens trobam amb una línia d'actuació afavoridora dels processos de privatització i menyspreu dels serveis públics amb rècords negatius com tenir la taxa de sinistralitat laboral més alta de l'Estat i figurar a totes les estadístiques educatives com a capdavanters en aspectes com la taxa de fracàs escolar, abandonament d'estudis, minses taxes univer-

sitàries, etc., a més, estan afavorint la implantació de models educatius que segreguen l'alumnat per raó de sexe i tenen idearis ideològics propis del fonamentalisme religiós. Quan el Govern de les Illes Balears s'omple la boca amb la paraula llibertat, ja sigui d'elecció de centre o d'elecció de llengua, en realitat el que pretén és atacar frontalment el prestigi social de l'escola pública i de l'ensenyament en català.

El tractament financer de les Illes Balears per part del Govern central sempre ha estat injust i, com a conseqüència, ha perjudicat les capes populars que han hagut de patir les deficiències en els serveis públics i les ajudes socials. Si fins a finals del segle XX, malgrat tot, teníem uns creixements econòmics per damunt de la mitjana estatal, ara, sis anys després de començar el XXI, ens trobam a la coa quant al ritme de creació de riquesa i encara patim un model de finançament tan disfuncional, que fa que estiguem en els primers llocs estatals d'endeutament que hipotequen la Comunitat per unes desenes d'anys. Això sí, aquest endeutament és ocasionat per fer macroautopistes que destrueixen el territori i contribueixen a augmentar la contaminació i no per impulsar inversions socials per millorar activament la sanitat, l'educació, el territori i les prestacions socials.

Mentrestant la força política hegemònica no ha pretès consensuar una reforma estatutària ni de finançament amb la resta de forces polítiques, socials i sindicals per tenir força davant el Govern central. Manca més d'un any per a les properes eleccions autonòmiques i depèn de la ciutadania continuar o canviar aquestes polítiques regressives.